

[Landbrugsministeren]

uafhængige erhvervsfolk, som altså ikke har noget med brancherne her at gøre, én repræsentant for Landbrugsministeriet, én for Industriministeriet, tre fra brancherne og én fra Landbrugsrådet.

Med hensyn til tilbagebetaling er der fuld overensstemmelse mellem industriministerens forslag og landbrugsministerens forslag, hvis jeg må sige det sådan. Det, vi har sagt, også inden for industriministerens område, er, at hvis produktet kan patenteres, så kan der blive tale om tilbagebetaling. Kan det ikke patenteres, vil der ikke kunne blive tale om tilbagebetaling, det ville være urimeligt.

I det hele taget er der afgrænsningstilfælde i forhold til Industriministeriet, som vi i forbindelse med disse to love skal samarbejde med for at finde en afgrænsning, sådan at vi ikke overlapper hinanden. Der er fuld overensstemmelse mellem de to tankegange, der ligger i lovforslagene. Det har vi gjort os umage med at nå frem til, selv om det er områder, som godt kunne lappe ind over hinanden.

Hr. Bjørn Westh efterlyste forskning og forsøg, biogasanlæg, økologiske varer og spurgte: var det ikke bedre at støtte det end at gå ind i støtte til det her? Det ligger i strategioplægget, at vi øger forskningen og forsøgene, at vi går ind i et tættere samarbejde mellem ministerierne også for at få økonomi og rentabilitet i biogasanlæggene. Derudover er der nogle veterinære problemer, som skal afklares. Også dette gør vi en forstærket indsats for. De økologiske varer kommer også ind under disse to love, ligesom de kommer ind under det, vi skal snakke om om et lille øjeblik.

Til hr. Rønholt: jeg er enig i, at der er tale om en nyskabelse med strategioplægget, og jeg er enig i, at forædlingsvirksomhederne på et tidligere tidspunkt nok skulle have sat nogle flere penge af, men det hænger sammen med det, jeg skal sige til hr. Gade om et lille øjeblik, at producenterne måske ikke har været overvældende til at sætte skub i deres forædlingsvirksomheder, fordi det ville betyde noget for efterbetalingerne.

Jeg er glad for hr. Sønderbys udtryk om hjælp til selvhjælp. Det er netop det, der ligger bag de aftaler, vi har lavet her. Det er kravet, at man, enten man er primærproducent eller en virksomhed, først skal vise interesse, og derefter vil der være mulighed for,

at staten går ind med denne økonomiske håndsrækning eller saltvandsindsprøjtning.

Hr. Gade gjorde meget ud af, at det var en forkert prioritering. Jeg synes oprigtig talt, at hr. Gade ofte kommer med nogle meget seriøse indlæg, men seriøsitet savnede jeg ærlig talt i indlægget her.

Man skal ikke tro, at penge til forædlingsvirksomhed ikke kommer den enkelte producent til gode. Tværtimod hænger tingene sådan sammen, at det er en forudsætning for, at producenten kan få en ordentlig økonomi, at forædlingsindustrien produktudvikler og markedsfører og laver eksportfremme. Hvis varerne ikke kan afsættes, kan producenten producere lige så meget, det skal være, det nytter alt sammen ingenting. Sådan hænger tingene altså sammen.

Man taler i øvrigt om forædlingsindustri – det gjorde hr. Gade – som om det er en virksomhed, som er landbruget fremmed. Jeg synes, at man i den diskussion glemmer, at der i de fleste tilfælde er tale om andelsvirksomheder, hvor ekspansion i salget og afsætningsmulighederne nødvendigvis betyder større afregninger til den enkelte producent.

Som jeg sagde før, tror jeg ikke, jeg er ganske enig med hr. Ole Vig Jensen i, at virksomhederne på et tidligere tidspunkt nok skulle have taget temperaturen på markedsudviklingen. Der er ingen grund til at stå og skælde hinanden ud på nuværende tidspunkt. Nu må vi se at få hanket op i situationen. Som jeg sagde før, skal man ikke alene klandre virksomhederne for ikke at have produktudviklet nok, for der er vel også producenter, der ikke har været særlig glade for det, fordi de nødigt ville undvære de efterbetalinger, som nødvendigvis må blive lidt mindre i en periode, hvor man satser kraftigt på produktudvikling.

Jeg synes nok, at man i det strategiarbejde, vi har haft, kan glæde sig over, at der har været en markant ændret holdning fra andelsvirksomhedernes side til dette at produktudvikle og til, at producenterne i begyndelsen ville få en lidt mindre afregning for deres varer. I virkeligheden er det en omkalfatring, og det er bemærkelsesværdigt, at det i en prissituation og handelssituation som den, der er i øjeblikket, hvor den enkelte producent har bekymringer for sin personlige økonomi og derfor er voldsomt afhængig af de afregninger, vedkommende får, er muligt